PELAGIUS
3. Viertel 12. Jh. Seite 18r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36487
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

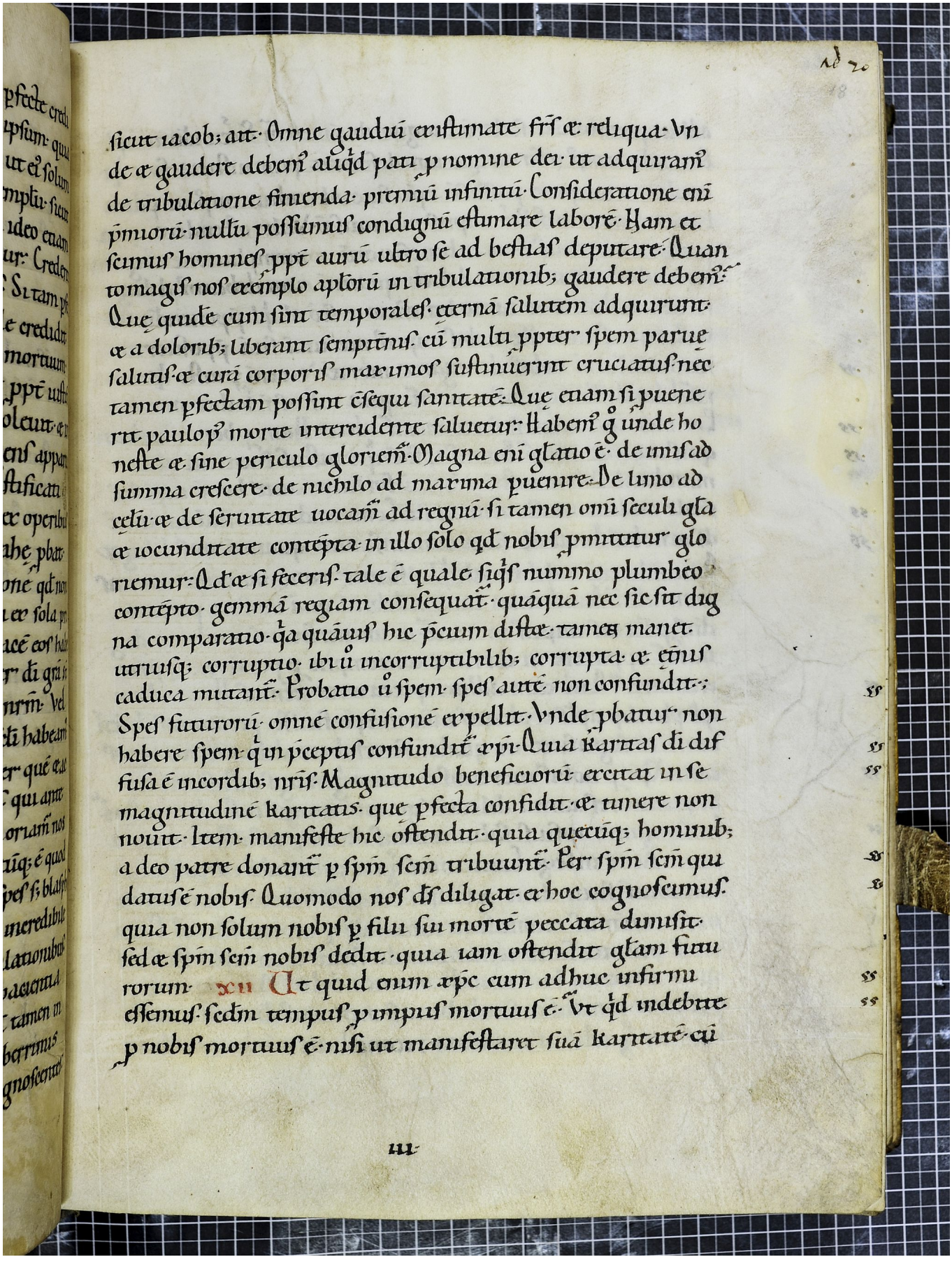

sicut iacob; ait. Omne gaudiū existimate frs̄ ꝛ reliqua. Vn
de ꝛ gaudere debem⁹ aliq̄d pati ꝑ nomine dei. ut adquiram⁹
de tribulatione finienda. premiū infinitū. Consideratione enī
p̄miorū. nullū possumus condignū estimare laborē. Nam et
scimus homines ꝓpt̄ aurū ultro se ad bestias deputare. Quan
to magis nos exemplo aplorū in tribulationib; gaudere debem⁹.
Quę quidē cum sint temporales. eternā salutem adquirunt.
ꝛ a dolorib; liberant sempitn̄is. cū multi ꝓpter spem parue
salutis. ꝛ curā corporis maximos sustinuerint cruciatus. nec
tamen ꝑfectam possint c̄sequi sanitatē. Quę etiam si ꝑuene
rit. paulo p⁹ morte intercidente saluetur. Habem⁹ ḡ unde ho
neste ꝛ sine periculo gloriem̄. Magna enī glatio ē. de imis ad
summa crescere. de nichilo ad maxima ꝑuenire. De limo ad
celū. ꝛ de seruitate uocam̄ ad regnū. si tamen omī seculi gla
ꝛ iocunditate contēpta. in illo solo qd̄ nobis ꝑmittitur glo
riemur. Qd̄ ꝛ si feceris. tale ē quale siq̄s nummo plumbeo
contēpto. gemmā regiam consequat̄. quāquā nec sic sit dig
na comparatio. q̄a quāuis hic p̄cium distꝛ. tamen manet.
utriusq; corruptio. ibi ů incorruptibilib; corrupta. ꝛ ęt̄nis
caduca mutant̄. Probatio ů spem. spes autē non confundit.
Spes futurorū. omnē confusionē expellit. Vnde ꝑbatur non
habere spem. q̄ in p̄ceptis confundit̄ xp̄i. Quia karitas dī dif
fusa ē incordib; nr̄is. Magnitudo beneficiorū. excitat in se
magnitudinē karitatis. quę ꝑfecta confidit. ꝛ timere non
nouit. Item. manifeste hic ostendit. quia quecūq; hominib;
a deo patre donant̄ ꝑ sp̄m sc̄m tribuunt̄. Per sp̄m sc̄m qui
datus ē nobis. Quomodo nos d̄s diligat. ex hoc cognoscimus.
quia non solum nobis ꝑ filii sui mortē peccata dimisit.
sed ꝛ sp̄m sc̄m nobis dedit. quia iam ostendit glam futu
rorum. xii Ut quid enim xp̄c cum adhuc infirmi
essemus. sc̄dm tempus ꝑ impius mortuus ē. Vt q̄d indebite
ꝑ nobis mortuus ē. nisi ut manifestaret suā karitatē. cū